

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/676/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7110207563
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7110207563.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Adriany Murínovej vo veci žalobcov 1) J.. C. X. a 2) J.. P. X., oboch K., A. XX, oboch zastúpených JUDr. Vladimírou Houdekovou Běhalovou, advokátkou, Advokátka kancelária, Košice, Rastislavova 68, IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému HOME and STYLE, s.r.o., Košice, Karpatská 3, IČO: XX XXX XXX, zastúpenému GOREJ Legal, s.r.o., Košice, Krmanova 14, IČO: XX XXX XXX, o zaplatenie 15 859,38 € s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku 15C/178/2010-251 z 20.3.2014 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobcom sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva a žalovaný nemá právo na ich náhradu.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom 15 859,38 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 22.1.2010 do zaplatenia, súdny poplatok 951,50 € „k rukám“ žalobcov a nahradiť trovy právneho zast. 5 453,33 € na účet Q.. M.. A., advokátky, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a rozhodol, že o trovách štátu rozhodne samostatným uznesením.

V odôvodnení rozhodnutia, o. i., uviedol, čoho sa žalobcovia žalobou, doručenou mu 18.3.2010, domáhali a čo v nej uviedli, čo žiadal žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení, doručenom mu 21.5.2010, (odpor č.l.44-45), že vykonal dokazovanie vypočutím účastníkov konania, znaleckým dokazovaním, oboznámením sa s listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise a zistil tento skutkový stav: 12.1.2009 bola medzi žalobcami ako objednávateľmi a žalovaným ako zhotoviteľom uzatvorená Zmluva o dielo č.90/2008 (ďalej len zmluva) na výstavbu rodinného domu (ďalej len RD) na kľúč podľa špecifikácie č.90/2008 podľa § 631 a n. O. z., predmetom ktorej bola výstavba RD Variant 103 na parc.č.190/3 v k. ú. Košická Polianka za dohodnutú cenu diela vo výške 94 217,62 €. 12.1.2009 svojimi podpismi žalobcovia potvrdili oboznámenie sa so štandardným výkonovým popisom 90/2008 (č.l.11-13). 27.8.2009 objednávateľ a zhotoviteľ podpísali Dodatok č.1/2009 (ďalej len dodatok) k zmluve, podľa ktorého z realizácie diela sa vypúšťa realizácia obvodových stien a priečok vrátane zhotovenia prekladov nad otvormi, ktoré práce bude realizovať objednávateľ svojpomocne. Cena diela vrátane nákladov na projektovú dokumentáciu predstavuje 74 217,62 € vrátane DPH (č.l.15). Dodatok je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Listom z 15.1.2010 (č.l.21,22) žalobcovia odstúpili od zmluvy a uplatnili započítanie pohľadávok. K odstúpeniu od zmluvy v znení dodatku došlo v súlade s § 642 ods.1 a § 642 ods.2 O. z. Uviedol, čo vypovedali žalobcovia a, čo vypovedal štatutárny zástupca žalovaného a svedok J.. C. W.Ý., ktorý vykonával u žalovaného stavbyvedúceho. Podľa záverov znaleckého posudku (ďalej len ZP) J.. V. R. č.40/2013 (č.l.167) hodnota vykonaných zrealizovaných prác a dodávok v zmysle štandardného výkonového popisu 90/2008 predstavuje (vrátane DPH) 67 066,84 €. Hodnota nevykonaných nezrealizovaných prác a dodávok v zmysle štandardného výkonového popisu 90/2008 činí (vrátane DPH) 29 060,94 €. Súdny znalec (ďalej len znalec) J.. R. na pojednávaní 25.2.2014 vysvetlil,

že rozpočet, ktorý vytvoril, bol rozpočet na základe skutočne vykonaných prác žalovaným. Vychádzal z toho, že práce boli zrealizované v r.2009, preto vychádzal aj z cenovej úrovne z r.2009. Podľa štatistických výpočtov nárast cien oproti r.2008 v r.2009 je nárast o 3,5 %, čo je štatisticky dokázateľné. Znalec ďalej vysvetlil, že nevedel, že žalovaný nevykonal práce pod položkou 13,20,21,22 a 23, čo predstavuje spolu 328,93 € podľa cien, ktoré sú v ZP. Položka č.19 - sanita, sanitná inštalácia neboli súčasťou zmluvy o dielo a tieto práce zaplatil žalobca prostredníctvom inej firmy. Hodnota žalovaným vykonaných prác a dodávok podľa skutočne vykonaných prác a štandardného výkonového popisu č.90/2008 predstavuje 66 737,91 € (67 066,84 € - 328,93 €). Vychádzajúc z § 631,§ 48,§ 642,§ 634 ods.1,§ 580,§ 517 ods.1,2 O. z. a § 3 nar.vl.č.586/08 Z. z. (ich znenie citoval) uzavrel: Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že 12.1.2009 bola medzi žalovaným ako zhotoviteľom a žalobcami ako objednávateľom uzatvorená zmluva, predmetom ktorej bola výstavba RD Variant 103 na parc.č.190/3 v k. ú. Košická Polianka. 27.8.2009 bol medzi zmluvnými stranami podpísaný dodatok k zmluve, na základe ktorého sa zmluvné strany dohodli, že z realizácie diela sa vypúšťa realizácia obvodových stien a priečok vrátane zhotovenia prekladov nad otvormi, ktoré mal objednávateľ realizovať svojpomocne a zároveň sa týmto dodatkom zmluvné strany dohodli na zmene ceny diela. Pôvodná cena diela 94 217,62 € vrátane DPH bola zmenená na 74 217,62 € vrátane DPH. Dodatok sa stal neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Žalobcovia odstúpili od zmluvy o dielo listom z 15.1.2010, ktorý bol žalovanému doručený 18.1.2010, odstúpili podľa § 642 ods.1,2 O. z. Žalobcovia odstúpili od zmluvy z dôvodu, že vonkajší zatepľovací systém nebol zo strany žalovaného vykonaný riadne, nakoľko sa nejednalo o celý systém Stomix, lebo žalovaný použil na vonkajšie zateplenie lepidlo na lepenie obkladov a dlažieb, nie lepidlo patriace do systému Stomix. Žalobcovia listom z 22.12.2009 reklamovali u žalovaného vonkajšie zateplenie RD z dôvodu, že na vonkajšie zateplenie bolo použité lepidlo Soas Baukleber, ktoré na použitie k vonkajšiemu zatepleniu nebolo vhodné, nakoľko je určené na lepenie obkladov a dlažieb a žalovaný napriek reklamácii vadu odstrániť v primeranej lehote nechcel. Žalobcovia ako objednávateľia odstúpili od zmluvy podľa § 642 ods.1 O. z., ktoré je platné a podľa ktorého môže objednávateľ odstúpiť od zmluvy o dielo i bez udania dôvodu a objednávateľ je povinný zaplatiť zhotoviteľovi sumu, ktorá pripadá na práce už vykonané. Odstúpením od zmluvy o dielo podľa § 642 ods.1 O. z. sa zmluva od začiatku zrušila, preto musí byť suma pripadajúca na už vykonané práce stanovená ako cena primeraná v danom mieste a čase, teda cena obvyklá. Znalec na pojednávaní 25.2.2014 vysvetlil, že pri vypracovaní ZP vychádzal z obvyklých cien materiálu, stavebných prác zahrňujúcich i obvyklý zisk, preto závery ZP sú správne a nebolo potrebné vyhotovovať doplnok k ZP tak, ako požadoval žalovaný. K námietke žalovaného, že so započítaním nesúhlasí z dôvodu, že pohľadávky žalobcov sú neopodstatnené, je potrebné uviesť, že ku dňu odstúpenia od zmluvy žalovaný vykonal na diele práce za 66 739,91 € (vrátane DPH), (67 066,48 € - hodnota žalovaným vykonaných zrealizovaných prác a dodávok v zmysle štandardného výkonového popisu č.90/2008 328,93 €) a žalobcovia zaplatili žalovanému 82 795,85 €, čo nebolo sporné. Podľa § 642 ods.1 O. z. žalovanému vznikol nárok na zaplatenie sumy, ktorá pripadá na vykonané práce. Žalobcovia tak zaplatili žalovanému viac o 16 055,94 € a pohľadávka žalobcov, ktorú započítali, vznikla pred podaním žaloby. Žalobcovia nemali povinnosť doručiť žalovanému faktúru na zaplatenie pohľadávky, ktorú by si mohol žalovaný zaevidovať vo svojom účtovníctve a žalobcovia mohli pohľadávku započítať aj vtedy, ak nebola fakturovaná, čo vyplýva z ustálenej súdnej praxe. K námietke žalovaného, že má pohľadávky voči žalobcom vo výške 9 689,34 € dodal, že podľa čl. X ods.1 zmluvy pre akékoľvek práce navyše alebo zmenu diela je potrebné zo strany zhotoviteľa pred realizáciou vyžiadať písomný súhlas objednávateľa a len na základe tohto písomného súhlasu v dodatku k zmluve je možné ich fakturovať, čo sa nestalo a nebolo preukázané. Aj námietka žalovaného, že dodatok k zmluve je neplatný, neobstojí. Žalobkyňa v 2.rade na pojednávaní vysvetlila, že s dodatkom súhlasila a tento aj vlastnoručne podpísala. Žalovaný tento dodatok považoval za platný, keďže z listu žalovaného zo 7.1.2010 vyplýva, že dodatok uzatvorený bol a v liste zo 17.12.2009 žalovaný žalobcom oznamuje, že zrušuje dodatok. Žalobkyňa v 2.rade dodatok k zmluve podpísala potom, čo jej ho domov priniesol žalobca v 1.rade. Ak pri podpísaní 1 vyhotovenia dodatku žalobcom v 1.rade v kancelárii žalovaného si žalovaný toto vyhotovenie bez podpisu žalobkyne v 2.rade ponechal a iba 1 vyhotovenie odovzdal žalobcovi v 1.rade, ktoré žalobkyňa v 2.rade neskôr podpísala, spôsobil túto okolnosť sám žalovaný, preto je dodatok platný. Žalobcovia zaplatili žalovanému 82 795,85 €. Žalovaný podľa záverov ZP má právo na zaplatenie 66 497,36 €. Žalobcovia majú teda právo na zaplatenie sumy 16 298,49 € (82 795,85 € - 66 497,36 €). Žaloba podaná žalobcami je dôvodná, preto jej v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie žalobou uplatnenej sumy 15 859,38 €. Žalovaný sa nezaplatením sumy 15 859,38 € dostal do omeškania (žalovaný prevzal odstúpenie od zmluvy 18.1.2010 a bol vyzvaný žalobcami zaplatiť do 3 dní od doručenia listu dlh žalobcom) s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 15 859,38 € (o 8 % vyššia ako je sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 1 %) do zaplatenia.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O. s. p. Trovy konania žalobcov tvorí zaplatený súdny poplatok zo žaloby 951,50 € a odmena zástupkyne žalobcov 5 453,33 € za 11 úkonov právnej služby - prevzatie a príprava zast., podanie žaloby, vyjadrenie k odporu - 480,51 €, 6 x 7,21 € režijný paušál, účasť na pojednávaní 4.10.2011 - 480,51 €, 2 x režijný paušál 7,41 €, účasť na pojednávaní 19.1.2012, 12.4.2012, vyjadrenie z 30.4.2012 - 480,51 €, 6 x režijný paušál 7,63 €, vyjadrenie k ZP - 480,51 €, 2 x režijný paušál 7,81 €, účasť na pojednávaní 25.2.2014, vyjadrenie z 13.3.2014, účasť na pojednávaní 20.3.2014 - 480,51 €, 6 x režijný paušál 8,04 €, „hodnota“ 1 „právneho úkonu“ predstavuje 320,34 €, pri druhom účastníkovi 160,17 €, priznaná podľa vyhl.č.655/04 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť na účet zástupkyne žalobcov Q.. M.. A., advokátky, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Napokon uviedol, že o trovách štátu rozhodne samostatným uznesením do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (§ 151 ods.3 O. s. p.).

Žalovaný podal včas odvolanie proti rozsudku a uviedol: Odôvodňuje svoje odvolanie tým, že podľa § 205 ods.2 písm. c) O. s. p. súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa § 205 ods.2 písm. f) O. s. p. rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ad) Neplatnosť dodatku k zmluve. V prvom rade namieta spôsob, akým súd vyhodnotil (ne)platnosť dodatku k zmluve. Namietal neplatnosť predmetného dodatku z dôvodu, že bol podpísaný iba žalobcom v 1.rade a nie aj žalobkyňou v 2.rade. Žalobcovia síce v priebehu konania predložili súdu vyhotovenie dodatku obsahujúce podpisy oboch žalobcov, on však predložením vlastného vyhotovenia dodatku preukázal, že pôvodne bol tento opatrený iba jediným podpisom žalobcu v 1.rade, nie aj žalobkyne v 2.rade. Vyhotovenie dodatku, ktoré predložili žalobcovia tak bolo pozmenené oproti stavu v čase jeho neplatného uzatvorenia. Citoval znenie § 43c ods.2 prvá veta O. z. Vzhľadom na skutočnosť, že prejav vôle žalobkyne v 2.rade, ktorým by súhlasila s obsahom dodatku, nebol jemu ako navrhovateľovi právneho úkonu nikdy doručený, nemožno dodatok považovať za platne uzatvorený. V tejto súvislosti neobstojí ani argumentácia súdu o tom, že neplatnosť dodatku spôsobil on sám, pretože uvedené konštatovanie sa nezakladá na pravde. Bolo na akceptantovi právneho úkonu (žalobkyne v 2.rade), aby mu svoj prejav vôle doručila, nie na ňom, aby si ho išiel vypýtať. Pre úplnosť uviedol, že žalobca v 1.rade nebol oprávnený zastúpiť žalobkyňu v 2.rade pri uzatvorení dodatku, nakoľko podľa § 145 O. z. sa za spoločnú vec manželov považuje iba vec, ktorú majú manželia v bezpodielovom spoluvlastníctve [Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len NS SR) z 3Cdo/113/93 z 27.10.1993, R 71/1994]. Súd tiež nekriticky prijal argumentáciu žalobcov, že realizoval obvodové steny a priečky stavby RD bez ich vedomia a súhlasu, a že sa tak na ich úkor obohatil. Toto tvrdenie žalobcov je naskrz vymyslené a špekulatívne, rovnako ako tvrdenie, že si obvodové steny a priečky mali zhotovovať svojpomocne. Ani jediná časť stavby žalobcov nerealizoval bez ich vedomia, aj v priebehu výstavby obvodových stien a priečok žalobca v 1.rade na stavbu pravidelne chodieval a dohliadal na jej priebeh. Uvedenú skutočnosť potvrdil vo svojej výpovedi aj svedok J.. W.. Žalobcovia nemali technické ani personálne predpoklady, aby si uvedenú časť stavby realizovali svojpomocne. Ak by bolo tvrdenie žalobcov pravdivé, otáznym ostáva, prečo si svojpomocne nerealizovali celú stavbu. Ako už uviedol pred súdom, k uzatvoreniu dodatku došlo na výslovnú žiadosť žalobcu v 1.rade, ktorý chcel ušetriť nezaplatením časti dane z pridanej hodnoty, čo je ďalším dôvodom neplatnosti dodatku. On (žalovaný) nemal žiadny dôvod vypúšťať zhotovenie obvodových a priečkových múrov v hodnote 20 000 € z predmetu svojho záväzku, obzvlášť za situácie, keď ako vyplýva zo ZP, ich reálna hodnota sa pohybuje na úrovni cca 10 250 €. Pokiaľ ide o argumentáciu súdu, že on sám považoval dodatok za platný, čo má vyplývať z jeho listu zo 7.1.2010 a 17.12.2009, v ktorom dodatok zrušuje, uviedol, že list o tzv. zrušení dodatku zaslal žalobcom až potom, čo mu odmietali uhradiť celú splátku ceny diela tak ako bolo dohodnuté ústne pred ako aj pri uzatváraní dodatku. V tejto súvislosti sa rozhodol vyúčtovať im cenu diela v súlade s pôvodným znením zmluvy, nakoľko bolo zrejmé, že okrem nezaplatenia dane chce žalobca ušetriť aj nezaplatením prác vykonaných na diele. O pravdivosti jeho tvrdení svedčí aj postup žalobcu v 1.rade, ktorý mu uhradil v hotovosti 18 000 € (práve za zhotovenie obvodových a priečkových múrov), ako aj skutočnosť, že v priebehu výstavby múrov žalobca ich zhotovenie mu ani jediný raz nevytkol. Urobil tak až s dlhým odstupom času, zrejme po porade so zástupcom, kedy žalobcovia začali tvrdiť, že si zhotovenie obvodových a priečkových múrov neobjednali a že ich zhotovil bez ich súhlasu. Netvrdí, že jeho postup bol správny. Avšak svojim následným správaním negatívne následky svojho konania, ktorým chcel primárne iba vyjsť v ústrety svojmu zákazníkovi (nakoľko sám z uvedeného konania žiadny prospech nemal), v celom rozsahu odstránil. Ad) ZP. Hlavným dôkazom, o ktorý súd oprel výrok napádaného rozhodnutia, bol ZP znalca J.. R. č.40/2013. Proti uvedenému ZP (jeho záverom) namieta: 1. Znalec pri ohodnotení ním vykonaných prác vychádzal z (krízovej) cenovej úrovne r.2009, avšak cena diela bola v zmluve

kalkulovaná v (predkrízovom) r.2008. Citoval znenie § 642 ods.1 O. z. Je presvedčený, že v zmysle cit. ust. je objednávateľ povinný zaplatiť zhotoviteľovi cenu, ktorá pripadá na vykonané práce, avšak vo výške dojednanej podľa zmluvy o dielo a nie podľa ZP, ktorý pri kalkulácii cien bude vychádzať z úplne inej cenovej hladiny, v ktorej sa cena nekalkulovala a z ktorej zmluvné strany ani nemohli v čase uzatvorenia zmluvy o dielo vychádzať. Napr. ceny stavebných materiálov zaznamenali výrazný pokles práve v r.2009, kedy počas 10 mesiacov (január 2009 až október 2009) poklesli o 8,73 %. Od svojich maxím v auguste 2008 poklesli o 10,55 % behom 17 mesiacov (február 2010) a dosiahli úroveň z apríla 2006 (Zdroj: <http://stavebnictvo.sk/profiles/blogs/cena-v-stavebn-ctve-z-kladn-nosite-ka-inform-cie-orozsahu>, článok autora J.. Q. N., W..). 2. Znalec v ZP ocenil ním zistené práce, avšak iba formou kontrolného rozpočtu, nie podľa rozpočtu nachádzajúceho sa na č.l.14 súdneho spisu ako mu ukladalo uznesenie súdu. 3. Znalec sa navyše neriadil ani štandardným výkonom popisom, ktorý tvoril súčasť zmluvy, nakoľko v porovnaní s ním (nad jeho) rámec uskutočnil pre žalobcov aj nasledovné dodávky: - drahšie farebné prevedenie odkvapového systému vyúčtované faktúrou č.9123 (346,50 €), - dodávka drahších okien vyúčtovaná faktúrou č.9133 (2 895,48 €), - navyše práce uskutočnené bagrom a žeriavom vyúčtované faktúrou č.9134 (523,01 €), - doplatok k zatepľovaciemu systému z dôvodu požiadavky žalobcov na zvýšenie jeho hrúbky, vyúčtované faktúrou 9135 (670,36 €),- príplatok za zväčšenie (predĺženie) domu podľa požiadavky žalobcov vyúčtované faktúrami 9141, 9142, 9143, 9144, 9145 (celkom 5 910,73 €), - príplatok za práce a materiál navyše na elektroinštalácii domu vyúčtované faktúrou č.1001 (585,24 €), ktoré žalobcovia v podstatnej časti aj písomne uznali v ich liste z 15.1.2010. S poukazom na uvedené neobstojí záver znalca na 34. ZP: Hodnota 96 127,78 € v podstate zodpovedá hodnote dohodnutej v zmluve, ktorá činí 94 217,62 €. Skutočná hodnota diela podľa zmluvy bola totiž po „zohľadnení“ navyše prác (nad rámec prác v zmluve) ním uskutočnených o cca 10 000 € vyššia. ZP znalca tak výrazne okresal jeho maržu, ktorú mal dosiahnuť na zhotovení predmetného diela. Pre vylúčenie pochybností o opodstatnenosti takto účtovanej marže tiež musí poukázať na skutočnosť, že táto marža zohľadňuje minulé a nemalé jeho náklady na projekt jeho typového RD (know how). Jeho typový RD totiž v porovnaní s inými (konkurenčnými) nevyžaduje osadenie žiadnych vnútorných nosných stien (nosné sú výlučne obvodové steny) a poskytuje zákazníkovi absolútnu flexibilitu pri riešení vnútorného priestoru, ktorý mohol byť dispozične riešený prakticky od jednej ucelenej miestnosti po akýkoľvek - ľubovoľne vyšší počet. Osobitosť jeho typového RD sa týka aj jeho maximálnej variability, pokiaľ ide o rozmery RD (šírka a dĺžka), čo žalobcovia aj využili, keď si u neho objednali zmenu diela v podobe jeho predĺženia. Statické riešenie typového domu ním ponúkaného, uvedené riešenie umožnilo bez toho, aby si to vyžiadalo osadenie vnútorných nosných stien. Podľa jeho vedomostí uvedené benefity neposkytoval v čase zhotovenia RD žalobcov žiadny iný staviteľ. S poukazom na uvedené, pre určenie skutočnej hodnoty prác ním uskutočnených na RD žalobcov, nepostačuje len mechanické a schematické vloženie údajov do rozpočtového programu znalca, bez zohľadnenia ceny dojednanej v zmluve a zohľadnenia rozsahu navyše prác, ktorých vykonanie navyše žalobcovia nepopreli, naopak, ich vykonanie a nacenenie výslovne uznali. Ad) Jeho pohľadávky voči žalobcom. Citoval, čo súd na 6. str. napádaného rozhodnutia uzavrel. Namietal, že navyše práce, na ktoré v priebehu konania poukázal, sa neuskutočnili z jeho podnetu, ale objednali si ich samotní žalobcovia. Žalobcovia objednanie týchto navyše prác a cenu za ich dodanie nikdy nespochybnili, naopak vo svojich podaniach ich čiastočne uznali a stali sa aj predmetom ich jednostranného započítania v liste z 15.1.2010 (nachádza sa v súdnom spise ako príloha žaloby žalobcov). S poukazom na uvedené neobstojí požiadavka súdu na uzatvorenie dodatku k zmluve, ktorú považuje za formalistickú a vo vzťahu k jeho postaveniu za krajne nespravodlivú. Ad) Trovy právneho zast. Napokon namietal aj výrok napádaného rozhodnutia v časti trov právneho zast., ktorých náhrada bola priznaná žalobcom. Namietal, že súd ako ani žalobcovia pri vyčísľovaní náhrady trov právneho zast. neprihliadali na § 13 ods.2 vyhl.č.655/04 Z. z. (citoval jeho znenie). Súd síce znížil náhradu trov za zastupovanie žalobkyne v 2.rade, ale opomenul vykonať rovnaké zníženie aj pri zastupovaní žalobcu v 1.rade. Obdobne neobstojí ani účtovanie dvojnásobného počtu tzv. režijného paušálu, nakoľko zástupkyňa žalobcov uskutočnila pri ich zastupovaní stále iba 1 úkon právnej služby. Skutočnosť, že na strane žalobcov boli 2 účastníci neznamená, že zástupkyňa žalobcov uskutočnila z tohto dôvodu 2 úkony, za ktoré by jej patrili 2 náhrady podľa § 15 písm. a) vyhl.č.655/04 Z. z. Na základe uvedených navrhol rozsudok v celom rozsahu zrušiť a vrátiť vec súdu na ďalšie konanie. K odvolaniu žalovaného proti rozsudku žalobcovia uviedli nasledovné: Považujú rozsudok súdu za vecne správny, a preto žiadajú ho v zmysle § 219 ods.1 O. s. p. ako vecne správny potvrdiť. Súd náležite zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a na vec aplikoval príslušné ust. zák. 1./ K námietke neplatnosti dodatku k zmluve: Súd správne považoval dodatok k zmluve, ktorým došlo k vypusteniu realizácie obvodových stien a priečok vrátane zhotovenia prekladov nad otvormi a teda aj k zníženiu ceny diela za p1atný, a to z týchto dôvodov:

- dodatok bol vyhotovený žalovaným a bol podpisovaný žalovaným a žalobcom v 1.rade v kancelárii žalovaného, žalobcovi v 1.rade bolo po jeho podpise dané iba 1 vyhotovenie tohto dodatku, ktoré žalobkyňa v 2.rade ešte v rovnaký deň podpísala, nakoľko s dodatkom súhlasila, čo uviedla i vo svojej výpovedi (toto vyhotovenie dodatku však nemohli doručiť žalovanému, nakoľko potom by nedisponovali už žiadnym vyhotovením dodatku), - žalovaný vedel, že žalobkyňa v 2.rade dodatok podpísala, preto dodatok považoval za platný, čo vyplýva z jeho listu zo 17.12.2009 s názvom Vec: Zrušenie dodatku č.1/2009 k zmluve o dielo č.90/2008 a taktiež z listu zástupcu žalovaného zo 7.1.2010, v ktorom jasne konštatuje, že dodatok k zmluve uzatvorený bol, a to práve z dôvodu, že o podpísaní dodatku žalobkyňou v 2.rade mal vedomosť. Tvrdenia žalovaného o neplatnosti dodatku sú preto účelové a o neplatnosti dodatku začal žalovaný 1 x hovoriť počas tohto konania. K tvrdeniu, že vedeli o výstavbe obvodových múrov žalovaným, uviedli, že tomu tak nie je. Obvodové múry a priečky boli postavené v priebehu niekoľkých dní. Skutočnosť, že žalobca v 1.rade chodil pravidelne na stavbu, nesvedčí o tom, že bol na stavbe aj počas výstavby obvodových múrov. Žalobca v 1.rade k tomu iba dodal, že pracuje v dcérskej firme nemeckej spoločnosti, a jeho práca si vyžaduje časté cestovanie mimo územia SR. Počas výstavby obvodových múrov a priečok na stavbe nebol. K tvrdeniu, že listy žalovaného zo 17.12.2009 a 7.1.2010 boli im zaslané potom ako odmietali zaplatiť žalovaným celú splátku ceny diela, vôbec nesvedčí o tom, že žalovaný nepovažoval dodatok k zmluve za platný. Uviedli, že 17.12.2009 bolo im doručených 8 faktúr vystavených 17.12.2009 (fa č.XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX) splatných 17.12.2009. Neskôr boli faktúry č.XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX im doručené aj s dátumom vystavenia 29.12.2009 a dátumom splatnosti 29.12.2009. Uvedené svedčí o chaotickom, ale najmä o nekorektnom konaní žalovaného. Sumu 18 000 € žalobca v 1.rade nemohol uhradiť žalovanému na fa č.XXXX vystavenú za vymurovanie obvodových stien a múrov /3.splátka ceny diela v zmysle zmluvy/, nakoľko táto faktúra bola vystavená 17.12.2009, pričom sumu 18 000 € žalobca v 1.rade uhradil žalovanému 21.9.2009. Pokiaľ ide o judikát, a to rozsudok NS SR 3Cdo 113/93 z 27.10.1993, na ktorý žalovaný poukazuje, tento s vecou nesúvisí, nakoľko žalobca v 1.rade nikdy netvrdil, že podpisoval dodatok k zmluve aj za žalobkyňu v 2.rade. Žalobkyňa v 2.rade ho podpisovala sama a je zrejmé, že jej súhlas s dodatkom bol žalovanému doručený, pretože mu bol známy, a preto tento dodatok považoval za platne uzatvorený. Na záver k úvahám žalovaného o platnosti dodatku uviedli, že odstúpením od zmluvy sa zmluva aj v znení jej dodatkov zrušuje. Pri odstúpení od zmluvy podľa 642 ods.1 O. z. sa cena za vykonané práce určuje ako cena obvyklá vrátane obvyklého zisku, a preto otázka platnosti dodatku nie je podstatná. 2./ K námietkam žalovaného týkajúcim sa ZP „vypracovanému“ J.. R. uviedli: Znalec v ZP vyčíslil dodaný materiál a skutočne vykonané práce obvyklou cenou, ktorá zahŕňa aj maržu/zisk žalovaného, čo ozrejml aj pri svojom výsluchu na pojednávaní. V súvislosti s tvrdeniami žalovaného, že je presvedčený, že podľa § 642 ods.1 O. z. je objednávateľ povinný zaplatiť zhotoviteľovi cenu, ktorá pripadá na vykonané práce, avšak vo výške dojednanej podľa zmluvy o dielo, poukázali na svoje vyjadrenie z 13.3.2014, v ktorom podrobne odôvodnili, že z judikatúry a odborných článkov k tejto problematike vyplýva, že v prípade odstúpenia od zmluvy podľa § 642 ods.1 O. z. sa suma za vykonané práce má stanoviť ZP položkovým rozpočtom obvyklých cien jednotlivých stavebných prác a materiálov vrátane obvyklého zisku ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy, resp. ku dňu ich skutočného prevedenia. Znalec J.. R. v ZP č.40/2013 určil cenu za všetky vykonané práce podľa cien ku dňu ich skutočného prevedenia (výhoda pre žalovaného, nakoľko v čase odstúpenia od zmluvy boli ceny nižšie). Námietky žalovaného k ZP sú preto nedôvodné a neobstoja. Ich vyjadrenie z 13.3.2014 obsahujúce podrobné zdôvodnenie, prečo cena za vykonané práce sa má určiť ako cena obvyklá, žalovaný žiadnym spôsobom do skončenia konania, ani v odvolaní nespochybnil. Nakoľko práce na ich dome boli vykonané v r.2009, niet dôvodu aby sa vychádzalo z cien platných pre r.2008. O poklese cien v stavebníctve nemôže svedčiť internetový článok, ktorý žalovaný k odvolaniu priložil (podľa nich neobstojí ako dôkaz i z toho dôvodu, že žalovanému nič nebránilo aby ho predložil súdu už prvého stupňa), nakoľko je potrebné vychádzať zo štatistických údajov uverejňovaných Štatistickým úradom SR. Nie je pravdou, že znalec neoceníl všetky práce vykonané žalovaným (vrátane naviac prác). S námietkami žalovaného uvedenými pod bodom 3 k ZP v jeho odvolaní sa súd už vypořiadal. K týmto námietkam sa vyjadrili podaním z 21.2.2014, kde uviedli aj to, že ak by znalec vychádzal z položkového rozpočtu a štandardného výkonového popisu dospel by k tomu, že nárok žalovaného na zaplatenie ceny za vykonané práce predstavuje 66 497,36 € a nakoľko mu uhradili 82 795,85 €, mali by mať nárok na zaplatenie 16 298,49 €, čo je viac ako predstavuje žalovaná suma. Okrem toho je zaujímavé ako žalovaný poukazuje na položkový rozpočet, o ktorom počas konania tvrdil, že je nesprávny, je nezáväzný a nie je ani nimi podpísaný. 3./ K pohľadávke žalovaného voči nim vo výške 9 689,34 €. Zo sumy 9 689,34 € bola započítaná suma 6 110,73 € /fa č.XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, P. D. H. Č..XXXX suma 200 €/ . Pohľadávka žalovaného v sume 110,73 € tak zanikla. Pokiaľ ide o zvyšok údajnej pohľadávky

žalovaného vo výške 3 578,61 €, ktorú odvodzuje z faktúr im vystavených (fa č.XXXX, H. Č..XXXX, H. Č..XXXX, H. Č..XXXX), táto jeho pohľadávka je neopodstatnená, fa č.XXXX,XXXX,XXXX a 1001 im vystavil v rozpore so zmluvou. Ku všetkým označeným faktúram, od ktorých odvodzuje žalovaný svoju pohľadávku vo výške 9 689,34 €, uviedli: - fa č. XXXX na sumu 523,01 € vystavil žalovaný v rozpore s čl. X. zmluvy, práce vyfakturované touto faktúrou (naviac práce bagrom a žeriavom) neboli medzi účastníkmi konania nikdy dohodnuté, nebola dohodnutá ani ich cena, žalovaný opak nepreukázal. Túto faktúru vrátili žalovanému. - fa č.XXXX vystavil žalovaný v rozpore s čl. X. zmluvy, nakoľko doplatok za vonkajší zatepľovací systém bol dohodnutý iba vo výške 200 €, nie vo výške 670,36 €, žalovaný opak nepreukázal. Túto faktúru vrátili žalovanému. - pohľadávka žalovaného vyfakturovaná fa č.XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX za rozšírenie domu celkom na sumu 5 910,73 € bola započítaná. - fa č.XXXX na sumu 20 000 € (po odpočítaní sumy 18 000 € mali uhradiť 2 000 €) bola vystavená v rozpore so zmluvou v znení dodatku, ktorý považovali za platne uzatvorený. - fa č.XXXX na sumu 585,24 € bola vystavená v rozpore s čl. X. zmluvy, práce vyfakturované touto faktúrou (naviac práce na elektroinštalácii) neboli medzi účastníkmi konania nikdy dohodnuté, žalovaný opak nepreukázal. Okrem toho opätovne poukázali na to, že ZP vyhotoveným J.. R. boli ocenené obvyklou cenou vrátane obvyklého zisku všetky žalovaným reálne vykonané práce (vrátane naviac prác). 4./ K trovám právneho zast. Stotožňujú sa s vyčíslením trov právneho zast. súdom. Pri účtovaní režijného paušálu vychádzali z rozsudku Krajského súdu (ďalej len KS) v Košiciach 2Co/117/2013-233 z 13.2.2014, ktorý na námietku žalovaného v odvolaní proti rozsudku súdu o účtovaní režijného paušálu uviedol, že pri zastupovaní 2 alebo viacerých účastníkov konania má právnik požadovať režijný paušál pre každého z nich. Žalovaný predložil nasledovné stanovisko k vyjadreniu žalobcov k svojmu odvolaniu: Ad) Neplatnosť dodatku k zmluve. Žalobcovia tvrdia, že - podľa ich názoru - bol dodatok k zmluve uzatvorený platne. Žalobcovia ale priznali, že dodatok podpísaný žalobkyňou nebol mu nikdy doručený (cit.: toto vyhotovenie dodatku však žalobcovia nemohli doručiť žalovanému, nakoľko potom by nedisponovali už žiadnym vyhotovením dodatku). S poukazom na uvedené neostáva „žalobcovi“ iné len zopakovať, že v prípade dodatku k zmluve nedošlo k naplneniu § 43c O. z. a teda tento dodatok nemožno považovať za uzatvorený (platne). Na uvedenej skutočnosti nič nemenia ani nasledujúce nepravdivé a nepreukázané tvrdenia žalobcov o údajnej jeho vedomosti o podpísaní dodatku zo strany žalobkyne. Žalobcovia ďalej tvrdia, že údajne nevedeli o výstavbe obvodových múrov z jeho strany, a to z dôvodu, že žalobca často cestoval do zahraničia. Toto svoje tvrdenie ale žalobcovia nijak nepreukazujú. Naopak, svedok J.. W. na pojednávaní konanom 12.4.2012 uviedol cit.: Žalobca chodil pravidelne na stavbu, vedel o tom, bol o tom informovaný a na otázku jeho zástupcu, či žalobca alebo jeho manželka mali niekedy námietky, že boli nesprávne postavené obvodové múry alebo, že boli vôbec postavené, uviedol cit.: nemali žiadne námietky. Bez postavenia priečok sa elektrina robiť nedá. Na dôvažok doplnil (žalovaný), že objednávateľ, ktorému je stavané na jeho pozemku niečo, o čo nemá záujem, sa nespráva tak, ako sa v danom čase správali žalobcovia. T. j. netrpí mlčky ako mu nesprátny zhotoviteľ stavia obvodové múry domu, ktorých postavenie nežiadal. Takýto objednávateľ sa prinajmenšom ozve, urobí zápis do stavebného denníka, či žiada vysvetlenie, prečo zhotoviteľ postupoval tak ako sa nedohodli, príp. žiada odstránenie neželaných múrov zo svojho pozemku. V posudzovanom prípade sa však nič také nestalo. A nestalo sa tak preto, lebo neprichádzalo do úvahy, že by si „žalobca“ staval obvodové nosné múry sám. Obrana žalobcov je naskrz absurdná. Žalobcovia tvrdia, že sumu 18 000 € údajne nemohli uhradiť za vymurovanie obvodových stien a múrov, pretože fa č.XXXX bola vystavená až 17.12.2009, avšak suma 18 000 € bola uhradená už 21.9.2009. Uviedol, že dôvody, ktoré ho viedli k vystaveniu faktúry č.XXXX a ostatných faktúr a zároveň k zaúčtovaniu platieb prijatých od žalobcov, už vysvetlil pred súdom a urobil tak aj vo svojom odvolaní proti napádanému rozsudku. Preto ak žalobcovia tvrdia, že sumu 18 000 € neuhrádzali za realizáciu obvodových stien a priečok, bolo by vhodné, aby zároveň uviedli, a teda uniesli aspoň bremeno tvrdenia, za akým iným účelom realizovali úhradu sumy 18 000 € ak nie za obvodové steny a múry. V danom čase totiž iný dôvod k úhrade nebol. Navyše stanovisko žalobcov len potvrdzuje absurdnosť ich obrany, pretože v podstate tvrdia, že im postavil niečo, čo vôbec nechceli a ešte mu len - tak zaplatili 18 000 €, ani nevedia za čo. Žalobcovia v rámci prvého bodu svojho vyjadrenia k odvolaniu napokon uzatvárajú, že - podľa ich názoru - otázka platnosti dodatku k zmluve nie je pre vec nijak významná. Uvedené odôvodňujú tým, že pri odstúpení od zmluvy podľa § 642 ods.1 O. z. zaniká celá zmluva vrátane prípadného dodatku, pričom zhotoviteľ má nárok iba na zaplatenie ceny obvyklej. Názor žalobcov prezentovaný k § 642 ods.1 O. z. je právne nesprávny. Citoval znenie § 642 ods.1 O. z. Použitá formulácia suma, ktorá pripadá na práce vykonané sa má -podľa jeho názoru - vykladať tak, že ide o sumu - časť ceny diela dojednanú v zmluve zodpovedajúca už vykonaným prácam. Uvedenému výkladu nasvedčuje nielen skutočnosť, že zákonodarca v cit. ust. neuvádza nič o cene obvyklej, ale aj to, že akceptácia výkladu žalobcov by mala za následok zvlášť nepriemerané znevýhodnenie postavenia

zhotoviteľa voči objednávateľovi. Objednávateľ, kalkulujúc s možnosťou bezdôvodného odstúpenia od zmluvy podľa § 642 ods.1 O. z., by mohol uzatvoriť zmluvu o dielo síce s drahším, avšak o to kvalitnejším zhotoviteľom, pričom tesne pred dokončením diela by od zmluvy (bezdôvodne) odstúpil. Následne by (nielen) v rozpore s dobrými mravmi trval na úhrade iba obvyklej sumy (napr. nacenenej menej kvalitným a lacnejším zhotoviteľom, príp. zhotoviteľom využívajúcim skladové zásoby akumulované v inom období a s inou obstarávacou cenou), ktorá by nedosahovala úroveň ceny dojednanej so zhotoviteľom v zmluve o dielo, čo bol aj tento prípad, kedy žalobcovia nemali mieru v tom, kde by ešte ušetrili. Napokon správnosti jeho výkladu svedčí aj komentár k § 642 ods.1 O. z. (In JUDr. Imrich Fekete, CSc., Občiansky zákonník Komentár, Epos, Bratislava 2007, s.724,725), ktorý priložil v prílohe tohto podania. Ad) ZP. Aj s odkazom na skutočnosti uvádzané v predchádzajúcej časti tohto vyjadrenia, zotrváva na svojom odvolaní aj z dôvodov týkajúcich sa nesprávnosti a nedostatočnosti vyhotoveného ZP, ktorých dôvodnosť žalobcovia vo svojom vyjadrení z 25.7.2014 nerozptýlili. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcov, že o poklese cien v stavebníctve nemôže svedčiť internetový článok, ale je potrebné vychádzať z údajov uverejňovaných Štatistickým úradom Slovenskej republiky (ďalej ŠÚ SR), uvádza, že v posudzovanom prípade nie je podstatným zdroj informácie o poklese cien v stavebníctve, ale všeobecne známa skutočnosť (§ 121 O. s. p.), že k takémuto poklesu došlo a že sa uvedenou skutočnosťou (uplatnenou v jeho podaní z 31.10.2013) súd vôbec nezaoberal. Na dôvažok uvádza, že aj autor článku, na ktorý poukázal, vychádzal z údajov ŠÚ SR, preto argumentácia žalobcov o nevhodnosti zdroja informácie neobstojí. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcov, že znalec údajne ohodnotil všetky práce ním vykonané (vrátane navyiac prác), uvádza, že toto tvrdenie žalobcov sa nezakladá na pravde, a to z dôvodov, ktoré už uviedol vo svojom odvolaní. K tvrdeniu žalobcov, že sa k jeho odvolacím námietkam vyjadrili svojim podaním z 21.2.2014, uvádza, že vo svojom odvolaní nenamietal to, že sa k jeho námietkam nevyjadrili žalobcovia, ale to, že sa s nimi nevysporiadal súd v odôvodnení napádaného rozhodnutia. Žalobcovia v rámci 2. bodu svojho podania z 25.7.2014 napokon označili za zaujímavé cit.: ako žalovaný poukazuje na položkový rozpočet, o ktorom počas konania tvrdil, že je nesprávny ... K výhrade žalobcov uvádza, že podstata jeho odvolacej námietky spočíva v tom, že rozsah a spôsob vykonania dôkazov je vždy vecou súdu a znalec nie je oprávnený si svojvoľne zmeniť zadanie, ktoré dostane od súdu v uznesení o ustanovení znalca. A ak k tomu aj dôjde (že si znalec zadanie svojvoľne zmení), je - podľa jeho názoru - povinnosťou súdu odôvodniť taký procesný postup, v ktorom ZP napriek svojvoľnej zmene zadania akceptuje. Ako má rozumieť tomu, že pôvodným zámerom súdu bolo obstaráť ZP podľa rozpočtu na čl.14 súdneho spisu, ale napokon sa súd uspokojil len s kontrolným ZP? Takto vykonané dokazovanie nenasvedčuje nezávislému a nestrannému postupu súdu, v ktorom sám určuje rozsah a spôsob dokazovania, ale skôr neprimeranú ingerenciu znalca do priebehu znaleckého dokazovania. Ad) Jeho pohľadávky voči žalobcom. V rámci bodu 3 svojho podania z 25.7.2014 žalobcovia predkladajú svoje vyjadrenie k jeho započítacej námietke. Toto vyjadrenie žalobcov je nielen nesprávne a nepravdivé, ale v štádiu odvolacieho konania aj irelevantné. Podstatu jeho odvolacej námietky tvorila skutočnosť, že sa s jeho započítacou námietkou nevysporiadal súd. Následné vyjadrenie žalobcov je preto nielen oneskorené, ale aj nespôsobilé nahradiť riadne odôvodnenie napádaného rozhodnutia súdom, ktoré by mu umožnilo v dostatočnej miere uplatniť svoje právo na podanie odvolania, vrátane možnosti predloženia takej argumentácie, ktorou by vyvrátil prípadné nesprávne posúdenie zo strany súdu. Ad) Trovy právneho zast. V prílohe tohto podania predložil výtlačok uznesenia NS SR 5Sžo/205/2010 z 31.8.2010, a citoval stanovisko, ktoré v ňom zaujal. Stanovisko žalobcov o práve uplatniť si násobok režijného paušálu preto neobstojí. Tiež zotrvával aj na námietke nesprávneho výroku o trovách konania z dôvodu opomenutia zníženia trov s odkazom na § 13 ods.2 vyhl.č.655/04.

K vyjadreniu žalovaného z 23.9.2015 žalobcovia uviedli nasledovné: 1/ Platnosť dodatku k zmluve. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že priznali to, že dodatok podpísaný žalobkyňou v 2.rade nebol mu nikdy doručený, uvádzajú, že vo vyjadrení k odvolaniu 25.7.2014 uviedli len to, že im bolo od neho poskytnuté len 1 vyhotovenie dodatku, ktoré po podpísaní žalobkyňou v 2.rade nemohli mu doručiť, pretože potom by oni sami nedisponovali žiadnym dodatkom. Uvedené však neznamená to, že žalovaný nemal vedomosť o tom, že žalobkyňa v 2.rade dodatok podpísala a súhlasila s ním. Podľa § 46 ods.2 O. z. pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Žalobkyňa v 2.rade písomný návrh žalovaného prijala, o čom svedčí jej podpis na dodatku č.1/2009. Okrem toho o skutočnosti, že žalovaný vedel, že žalobkyňa v 2.rade prijala jeho návrh a s obsahom dodatku súhlasila, svedčí následné jeho správanie. Až do konania pred súdom považoval žalovaný dodatok č.1 za platný. 17.9.2009, teda po podpísaní dodatku ním a nimi, vystavil fa č.XXXX, ktorou v zmysle zmluvy podľa dodatku vyfakturoval im sumu 8 265,28 € za dodanie materiálu a zhotovenie venca nad prekladmi. Ak by nevedel o prijatí návrhu žalobkyňou v 2.rade a dodatok by nebol platný, v zmysle zmluvy mal im vyfakturovať v poradí treťou faktúrou 3.splátku ceny diela vo výške 30 % z ceny

diela, t.j. 28 265,29 €. Žalovaný však im vystavil označenú fa č.XXXX. O platnosti dodatku svedčí aj jeho list zo 17.12.2009 s názvom Vec: Zrušenie dodatku č. 1/2009 k zmluve o dielo č.90/2008 a taktiež list jeho zástupcu zo 7.1.2010, v ktorom jasne konštatuje, že dodatok k zmluve uzatvorený bol. K tvrdeniam žalovaného ohľadne ich vedomosti o výstavbe obvodových múrov a priečok opakovane tvrdia, že o uvedenom nemali žiadnu vedomosť a opak nevyplýva ani z tvrdenia J.. W.. K úhrade sumy 18 000 € uvádzajú, že túto uhradili na základe požiadavky žalovaného. K tvrdeniam žalovaného ohľadne výkladu § 642 ods.1 O. z. uvádzajú, že v komentári k O. z., ktorý predložil, je uvedené, že pri určení výšky náhrady sa vychádza z ceny diela a prihliada sa na mieru rozpracovania. V komentári nie je uvedené, že pri určení výšky náhrady sa vychádza z pôvodne dohodnutej ceny diela tak ako je to uvedené, napr. v § 635 ods.4 O. z. Preto majú za to, že sa má vychádzať z obvyklej ceny diela. Naďalej zastávajú názor, že v prípade odstúpenia od zmluvy o dielo v zmysle § 642 ods.1 O. z. sa zmluva od začiatku zrušuje, teda nastáva situácia ako keby k uzavretiu zmluvy nikdy nebolo došlo, preto nemožno vychádzať zo zmluvnej ceny diela. Z pôvodne dohodnutej ceny diela by bolo možné vychádzať iba vtedy, ak by to bolo v zák. výslovne uvedené ako je to, napr. v § 635 ods.4 O. z. V § 642 ods.1 O. z. však nie je výslovne uvedené, že objednávateľ má zhotoviteľovi zaplatiť sumu, ktorá pripadá na práce už vykonané podľa pôvodne dohodnutej ceny diela, preto je potrebné vychádzať z obvyklej ceny diela. Uvedený výklad je jediný možný logický výklad. K názoru žalovaného, že objednávateľia by mohli zneužívať § 642 ods.1 O. z. uviedli, že aj z článku Q.. E., ktorý tvoril prílohu ich vyjadrenia z 13.3.2014 je zrejme, že obvyklá cena za už vykonané práce môže v niektorých prípadoch prevyšovať pôvodne dohodnutú cenu diela. Ak žalovaný tvrdí, že sa snažili na stavbe svojho RD čo najviac ušetriť, uvádzajú, že to nie je pravda. Mali záujem, aby ich dom bol postavený čo najkvalitnejšie. Na stavbe ich domu však pracovali pre žalovaného nevyučení Rómovia, na zateplenie bolo použité lepidlo na dlaždice, nie na zateplenie, čo - podľa žalovaného - bolo v poriadku, atď. Žalovaný sa postupne ukázal ako neseriózna firma, boli postupne kontaktovaní viacerými osobami, ktoré im oznámili, že si neplní svoje záväzky. Iba na Okresnom súde Košice I je voči nemu v súčasnosti vedených 25 exekučných konaní, preto jeho narážky na nich považujú za nehorázne. 2./ ZP. K tvrdeniam týkajúcim sa ZP uvádzajú, že zotrvávajú na svojich doterajších tvrdeniach uvedených vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného z 25.7.2014. 3./ Pohľadávky žalovaného voči nim. K pohľadávkam žalovaného voči nim vo výške 9 689,34 € sa , o. i., vyjadrili aj v podaní z 8.7.2010, teda nielen vo vyjadrení k odvolaniu. Z napadnutého rozsudku je zrejme, že listom z 15.1.2010 si započítali pohľadávku žalovaného vo výške 6 110,73 €, čím jeho pohľadávka vo výške 6110,73 € zanikla. Pokiaľ ide o zvyšok jeho pohľadávky vo výške 3 578,61 €, ktorú odvodzuje z faktúr vystavených im /fa č.XXXX, H. Č..XXXX, H. Č..XXXX, H. Č..XXXX/, táto jeho pohľadávka je neopodstatnená, nakoľko uvedené faktúry vystavil v rozpore so zmluvou. Preto je záver súdu, že nemá voči nim pohľadávku vo výške 9 689,34 € správny. 4./ Trovy právneho zast. Do rozhodnutia KS v Košiciach 2Co/117/2013-33 z 13.2.2014 sa ich zástupkyňa taktiež domnievala, že režijný paušál patrí za jednotlivé úkony bez ohľadu na to, koľko klientov advokát zastupuje. KS ako súd odvolací však na jej námietku ohľadom nesprávnosti vyčíslenia režijného paušálu právnym protistrany v rozsudku 2Co/117/2013-33 z 13.2.2014 uviedol, že pri zastupovaní 2 a viacerých účastníkov má právo advokát požadovať režijný paušál pre každého z nich, keďže krátenie odmeny sa týka celej odmeny včítane režijného paušálu. Voči rozsudku KS v Košiciach 2Co/117/2013-33 z 13.2.2014 bola aj pre nesprávnosť záveru o režijnom paušále podaná ústavná sťažnosť, ktorú ústavný súd (ďalej len ÚS) uznesením III.ÚS 567/2014 z 24.9.2014 odmietol s konštatovaním, že KS označeným rozsudkom neporušil právo na súdnu ochranu podľa čl.46 ods.1 ústavy a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl.6 ods.1 dohovoru. Teda ani ÚS nevidel problém v tom, že pri zastupovaní 2 a viacerých účastníkov má právo advokát požadovať režijný paušál pre každého z nich. Ohľadom účtovania režijného paušálu tak existujú 2 protichodné názory odvolacích súdov, a to uznesenie NS SR 5Sžo/205/2010 z 31.8.2010, na ktoré poukazuje žalovaný a rozsudok KS v Košiciach 2Co/117/2013 z 13.2.2014, na ktorý poukázali, ktorý za správny považoval aj ÚS SR. Preto nechávajú na zváženie odvolaciemu súdu rozhodnutie o režijnom paušále. Pokiaľ ide o námietku žalovaného ohľadom zníženia odmeny advokáta s odkazom na § 13 ods.2 vyhl.č.655/04 Z. z., v záujme nenavyšovania svojich trov konania, najmä s ohľadom na množstvo exekučných konaní vedených proti žalovanému, súhlasia so znížením hodnoty 1 právneho úkonu zo sumy 480,51 €, ktorú si vyčísľili za 1 úkon právnej pomoci v konaní pred súdom prvého stupňa na sumu 320,34 € /160,17 € x 2/ za 1 úkon právnej pomoci. Tak žiadali napadnutý rozsudok vo výroku vo veci samej, teda vo výroku, ktorým súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 15 859,38 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 22.1.2010 do zaplatenia, ako aj vo výroku, ktorým súd zaviazal žalovaného na zaplatenie im súdneho poplatku 951,50 € ako vecne správny potvrdiť, a vo výroku o trovách právneho zast. zmeniť vzhľadom na § 13 ods.2 vyhl.č.655/04 Z. z. /rozhodnutie o režijnom paušále nechávajú na zvážení odvolacieho súdu/ a priznať im náhradu trov odvolacieho konania za 3 úkony právnej pomoci po 320,34 € /vyjadrenie k odvolaniu

žalovaného z 25.7.2014, účasť na pojednávaní 29.9.2015, vyjadrenie zo 6.10.2015/ + 2 x, resp. raz režijný paušál po 8,04 € a 4 x, resp. 2 x režijný paušál po 8,39 €.

Žalovaný podal nasledovné stanovisko k podaniu žalobcov z 7.10.2015. 1. Opätovne uvádza, že žalobcovia svojim tvrdením, že nimi (oboma) podpísaný dodatok nemohli mu doručiť, pretože potom by oni sami nedisponovali žiadnym dodatkom, priznávajú, že mu ho nikdy nedoručili a zároveň uznávajú, že ho mala podpísať aj žalobkyňa v 2.rade. K argumentácii žalobcov, že ho nemohli doručiť z dôvodu, že by už sami ďalším dodatkom nedisponovali, uviedol, že toto odôvodnenie nie je pravdivé, ani právne relevantné. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcov, že údajne vedel o tom, že žalobkyňa v 2.rade dodatok podpísala, uviedol, že o tom nevedel, pretože to nemal odkiaľ vedieť. Pokiaľ tvrdia, že túto skutočnosť vedel, tak opomínajú skutočnosť, že sa o tejto skutočnosti mohol dozvedieť len a len od nich. Žalobcovia však uvedenú skutočnosť mu nikdy neoznámili, napokon to nielen netvrdia, ale ani nijak nepreukazujú. 2. Pokiaľ ide o poukaz žalobcov na § 46 ods.2 O. z., uviedol, že s ním súhlasí, žalobcovia však opomínajú, že pokiaľ ide o účinky prijatia písomného návrhu (dodatku), nie je dôvod sa v tejto súvislosti odchyliť od úpravy v § 43 ods.2 O. z. 3. Žalobcovia opakovane tvrdia, že o výstavbe obvodových múrov nemali žiadnu vedomosť. Uviedol, že žalobca v 1.rade na stavbu pravidelne chodil a o výstavbe obvodových múrov vedel. Napokon o skutočnosti, že o výstavbe obvodových múrov vedeli, svedčí aj ich bezprostredne predchádzajúce správanie (vyplatenie mu sumy 18 000 €), ako aj ich bezprostredne nasledujúce správanie (žiadna sťažnosť, reklamácia, či aspoň prejav tej elementárnej nespokojnosti s výstavbou niečoho, čo si chcel stavať sám - napr. zaslaním listu, e-mailu, SMS, či zápisom do stavebného denníka). 4. Žalobcovia tvrdia, že sumu 18 000 € mu uhradili cit.: na základe požiadavky žalovaného. Tvrdenie žalobcov ponecháva bez ďalšieho vyjadrenia, nakoľko samo osebe dostatočne vystihuje nedôstojnosť ich obrany. 5. Pokiaľ ide o výklad § 642 ods.1 O. z., zotrváva na svojom doterajšom stanovisku k nemu, pričom so stanoviskom žalobcov nesúhlasí. 6. Žalobcovia namietajú, že na stavbe ich domu pracovali nevyučení Rómovia a na zateplenie ich domu bolo použité lepidlo na dlaždice. Pokiaľ ide o námietku nevyučených Rómov, uviedol, že s požiadavkou na výučný list akéhokoľvek pracovníka, nielen Róma, pre výkopové a iné pomocné práce, sa ešte nestretol. Je ochotný akceptovať len také námietky žalobcov, ktoré sa týkajú nekvalitne vykonaných prác, pričom si stojí za tým, že na RD žalobcov neboli žiadne vady a tieto ani neboli reklamované (s výnimkou reklamácie lepidla v zmysle uvedeného). Pokiaľ ide o námietku použitia lepidla na dlaždice, uviedol, že toto lepidlo sa v praxi bežne používalo a používa aj na zateplenie. Aby však dokázal žalobcom, že ich obavy sú absolútne nedôvodné, navrhol im vykonanie odtrhových skúšok. Tento návrh iba z im známych dôvodov neakceptovali. 7. Pokiaľ ide o ZP, žalobcovia nové skutočnosti neuviedli. Zotrváva na svojom stanovisku, ktoré je obsahom jeho predchádzajúcich podaní. 8. Pokiaľ ide o jeho pohľadávky voči žalobcom, žalobcovia tvrdia, že súd údajne správne usúdil, že tieto pohľadávky sú neopodstatnené, nakoľko predmetné faktúry vystavil v rozpore so zmluvou. Na tomto mieste poukazuje na dvojkoľajnosť argumentácie žalobcov a v podstate aj súd, ktorí (1) v prípade určenia ceny diela (vykonaných prác) tvrdia, že nie je možné vychádzať z ceny uvedenej v zmluve, nakoľko táto v dôsledku odstúpenia žalobcov zanikla, ale (2) v prípade zistenia jeho pohľadávky naopak tvrdia, že nárok mu nepatrí, pretože práce boli údajne vykonané v rozpore so (zaniknutou) zmluvou. 9. Pokiaľ ide o trovy právneho zast., zotrváva na svojom stanovisku uvedenom v predchádzajúcich podaniach.

K vyjadreniu žalovaného z 20.10.2015, žalobcovia uviedli nasledovné: 1/ Platnosť dodatku k zmluve. Dodatok k zmluve bol vypracovaný na 1 listine a táto listina bola podpísaná všetkými jej stranami. Skutočnosť, že 1 vyhotovenie dodatku, ktorým disponuje žalovaný, nebolo podpísané žalobkyňou v 2.rade si zapríčinil sám žalovaný, nakoľko si ponechal 1 vyhotovenie iba s podpisom žalobcu v 1.rade. Výklad žalovaného o neplatnosti dodatku k zmluve by mohol viesť k absurdným situáciám, a to napr. takejto: Predávajúci ako výlučný vlastníak nehnuteľnosti by túto predával manželom do ich bezpodielového spoluvlastníctva. Kúpnu zmluvu vyhotovenú v 2, resp. viacerých vyhotoveniach by podpísal a ponechal by si 1 vyhotovenie zmluvy podpísané iba manželom. Ostatné vyhotovenia zmluvy by odovzdal manželovi. Manželka by v rovnaký deň podpísala všetky vyhotovenia zmluvy podpísané predávajúcim a jej manželom. Predávajúci by sa následne správal tak, že došlo k platnému uzatvoreniu kúpnej zmluvy, podpísal by návrh na vklad, odovzdal by nehnuteľnosť kupujúcim a po 2 rokoch by začal tvrdiť, že zmluva je neplatná, nakoľko nevedel o tom, že zmluvu podpísala aj manželka, pretože on disponuje iba jedným vyhotovením zmluvy podpísaným iba manželom. Uvedené by znamenalo popretie spravodlivosti a právnej istoty. Je zrejmé, že ak žalovaný považoval dodatok k zmluve za platný až do začatia konania pred súdom, musel vedieť o tom, že dodatok podpísala aj žalobkyňa v 2.rade a ako tvrdí aj sám žalovaný, museli mu to oznámiť oni (žalobcovia). 2./ Pokiaľ žalovaný použil na zateplenie miesto systémového lepidla patriaceho do systému Stomix, lepidlo na dlaždice, jednalo sa aj v zmysle čl. VI. ods.1 písm. d/ zmluvy o vadu diela, ktorú reklamovali. Túto reklamáciu však žalovaný nebol ochotný

uznať. Argumentácia žalovaného, že lepidlo na dlaždice sa bežne používa na zateplenie, je iba jeho tvrdením a táto argumentácia je právne bezvýznamná, nakoľko lepidlo na dlaždice nie je systémovým lepidlom patriacim do systému Stomix a na uvedenom by nič nezmenili ani navrhované odtrhové skúšky. 3./ V ZP znalec J.. R. ohodnotil všetky práce vykonané žalovaným vrátane navyiac prác, a to: - drahšie farebné prevedenie odkvapových rúr znalec zohľadnil na str.12 ZP v položke 13 a n., - okná vo farebnej fólii zohľadnil na str.15 ZP v položkách 1-8, - práce bagrom a premiestňovanie materiálu YTONG zohľadnil na str.8 ZP v položkách 1-9 a na str.11 v položke 11, hoci o premiestňovaní materiálu YTONG žeriavom niet v stavebnom denníku žiadnej zmienky, - zmenenú hrúbku izolácie zohľadnil v ZP na str.18 v položkách 1-4, - zväčšenie domu zohľadnil v ZP na str.10 v položkách 1-14, - tiež v ZP zohľadnil práce a materiál ELI navyiac. Znalec teda v ZP ohodnotil aj práce navyiac, ktoré boli vykonané bez ich písomného súhlasu, resp. bez uzatvorenia dodatku s dojednaním ceny navyiac prác, ako napr. navyiac práce bagrom a premiestňovanie YTONG žeriavom. Ak by sa malo podľa žalovaného pri odstúpení od diela podľa § 642 ods.1 O. z. vychádzať zo zmluvne dohodnutej ceny diela, žalovaný by nemal nárok na zaplatenie navyiac prác, ktoré boli ním vykonané bez ich písomného súhlasu, resp. bez uzatvorenia písomného dodatku na navyiac práce s dojednaním ceny za tieto navyiac práce /čl. X ods.1 a 2 zmluvy/. Aj preto považujú názor žalovaného za nesprávny a trvajú na tom, že v prípade odstúpenia od zmluvy o dielo podľa § 642 ods.1 O. z. má objednávateľ zhotoviteľovi zaplatiť za práce už vykonané obvyklú cenu. Vo vyjadrení z 21.2.2014 uviedli, že aj keby sa vychádzalo zo zmluvne dohodnutej ceny diela podľa položkového rozpočtu a výkonového popisu, mali by nárok na zaplatenie 16 298,49 €, čo je dokonca viac ako predstavuje žalovaná suma. Odvolacie námietky žalovaného sú preto neopodstatnené.

Žalovaný podal nasledovné stanovisko k podaniu žalobcov z 20.11.2015. 1. Žalobca opätovne argumentuje o platnosti dodatku k zmluve, pričom na posilnenie tejto argumentácie predkladá hypotetický príklad, prečo by dodatok k zmluve mal byť považovaný za platný. Žalobca ďalej tvrdí, že neplatnosť dodatku je popretím spravodlivosti a právnej istoty. Uviedol (žalovaný), že hypotetický príklad žalobcu nijakým spôsobom nevyvracia jednoznačný záver o neplatnosti dodatku. V tejto súvislosti si dovoľil tvrdiť, že žalobkyňa v 2.rade dodatok podpísala až pred podaním žaloby a až na upozornenie svojho zástupcu. A práve tento, vskutku laxný spôsob uzatvárania dodatku, kedy ho žalobkyňa v 2.rade v rozhodnom čase nepodpísala, najväčšmi vypovedá o skutočnom účele, ktorý ním mienili strany dosiahnuť a ktorý naznačil vo svojich predchádzajúcich podaniach. V tejto súvislosti je preto krajne nenáležité dovoľávať sa zo strany žalobcov spravodlivosti a právnej istoty, nakoľko ich postup voči nemu nemal so spravodlivosťou a právnou istotou absolútne nič spoločné. 2. Pokiaľ ide o reklamáciu lepidla, žalobcovia tvrdia, že cit.: Túto reklamáciu však nebol ochotný uznať. Argumentácia žalovaného, že lepidlo na dlaždice sa bežne používa na zaplatenie, je iba jeho tvrdením a táto argumentácia je právne bezvýznamná. Uviedol, že za použitím lepidla na „zaplatení“ domu žalobcov si v celom rozsahu stojí. Dôvodom použitia tohto lepidla nebolo ani ušetriť (rozdiel v cenách lepidiel bol niekoľko centov, maximálne desiatok centov), ani žalobcov poškodiť, ale iba to, že v danom čase lepidlo do systému STOMIX nebolo na sklade jeho dodávateľa. Celý spor ohľadne lepidla je však absurdný, nakoľko žalobcovia nereklamovali vadné vykonanie diela, ale iba to, že lepidlo použité na lepenie zateplenia sa nevolá STOMIX, ale volá sa inak. Používajúc argumentáciu žalobcov sa pýta, či je od neho spravodlivé požadovať, aby takúto krajne nezmyselnú reklamáciu uznal? 3. V bode 3 svojho podania žalobcovia opätovne predkladajú stanovisko k § 642 ods.1 O. z. o tom, že v prípade odstúpenia od zmluvy o dielo má objednávateľ zaplatiť zhotoviteľovi iba cenu obvyklú. Nesúhlasne so stanoviskom žalobcov zotrváva na svojom doterajšom stanovisku, že pri zistení ceny vykonaných prác sa má vychádzať z ceny dojednanej v zmluve o dielo, pričom odkazuje na svoju argumentáciu v predchádzajúcich podaniach. Žalobcovia tiež v súvislosti s jeho námietkou o neupotrebitelnosti ZP, ktorý bol vyhotovený v rozpore s uznesením súdu uvádzajú, že aj keby sa vychádzalo zo zmluvne dojednanej ceny podľa položkovitého rozpočtu a výkonového popisu, mali by nárok na zaplatenie 16 298,49 €. S uvedeným tvrdením žalobcov nesúhlasí, uvádza že ide výlučne o nepreukázané a účelové tvrdenie žalobcov, bez podkladu v znaleckom dokazovaní, ktoré napokon prebehlo v rozpore s uznesením súdu.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo súd úplne zistil skutkový stav, správne ju právne posúdil, odôvodnenie má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani odvolanie.

Ani jeden z uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

Neúplnosť zistenia skutkového stavu [§ 205 ods.2 písm. c) O. s. p.] je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvého

stupňa nevykonan účastníkom navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonan dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že účastník, ktorý v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvého stupňa nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvého stupňa. Žalovaný v odvolaní neoznačuje žiaden dôkaz, ktorý navrhoval už v konaní na súde prvého stupňa, ale nebol vykonaný.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. O. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvého stupňa spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p. (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplývala, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku možno doplniť nasledovné:

Žalobcovia odstúpili od zmluvy pred zhotovením diela a to k 18.1.2010 (deň doručenia oznámenia o odstúpení od zmluvy; fotokópia doručky na č.l.23) z dôvodu, že nebol použitý komplexný systém Stomix. Odstúpením od zmluvy došlo (vrátane jej dodatku) k jej zrušeniu a žalobcom vznikla povinnosť zaplatiť sumu, pripadajúcu na vykonané práce a nahradiť zhotoviteľovi účelne vynaložené náklady. Z § 642 ods.1 O. z. je zrejmé, že zákonodarca neurčil povinnosť zaplatiť dohodnutú cenu diela vykonaného do odstúpenia od zmluvy. Podstatou cit. ust. je, že žiadna zo strán sa nemôže z dôvodu odstúpenia od zmluvy obohatiť. Čl. XI. zmluvy (Sankcie, odstúpenie od zmluvy) neobsahuje žiadne obmedzenie,

týkajúce sa odstúpenia podľa § 642 ods.1 O. z. Vzhľadom na uvedené žalovaný sa nemôže dovolávať ceny diela dohodnutej v čl. III. (Cena diela) s maržou (zohľadňujúcou v minulosti vzniknuté náklady na projekt jeho typového RD - know how), a je v úplnom súlade s § 642 ods.1 O. z. ako aj s rozhodovacou praxou súdov, že táto cena bola určená ako obvyklá, resp. všeobecná ku dňu odstúpenia od zmluvy (rozhodnutia KS v Banskej Bystrici 17Co/99/2012 z 27.6.2012, rozhodnutie NS Českej republiky 28Cdo 4820/2008 z 18.2.2009 - na ktoré poukázali žalobcovia). Všeobecnú hodnotu nedokončeného diela určil znalec v ZP č.40/2013 z 5.9.2012, ktorý v časti II. Posudok - uviedol, že stavba nebola ukončená, práce boli prerušené a predčasne ukončené v 12/2009 a v časti III. Záver uviedol, že podľa kontrolného rozpočtu boli zhotoviteľom zrealizované práce vo výške 69,7 % z celkovej ceny diela a určil hodnotu diela, zrealizovaných a nezrealizovaných prác. Námietka žalovaného, že objednávateľ je povinný zaplatiť zhotoviteľovi cenu, ktorá pripadá na vykonané práce, avšak vo výške dojednanej podľa zmluvy o dielo nie je nedôvodná. Rovnako nedôvodná je námietka, že znalec v ZP ocenil ním zistené práce, avšak iba formou kontrolného rozpočtu, nie podľa rozpočtu nachádzajúceho sa na čl.14 spisu ako mu ukladalo uznesenie súdu, lebo znalec na 2 str. svojho posudku tieto práce špecifikuje (podľa rozpočtu nachádzajúceho sa na čl.14) a na 3 str. uvádza, že vypracoval kontrolný položkovitý rozpočet v uvedenom členení. Tvrdenie, že žalovaný realizoval aj nasledovné dodávky, ktoré znalec neocenil je nedôvodné, lebo drahšie farebné prevedenie odkvapových rúr znalec zohľadnil na str.12 ZP v položke 13,14,15,16, okná vo farebnej fólii zohľadnil na str.15 v položkách 1-8, práce bagrom a premiestňovanie materiálu YTONG zohľadnil na str.8 v položkách 1-9 a na str.11 v položke 11, zmenenú hrúbku izolácie zohľadnil v na str.18 v položkách 1-4 a zväčšenie domu zohľadnil na str.9 v položkách 1-14.

K námietke žalovaného, ohľadne záveru súdu, o platnosti dodatku k zmluve treba uviesť, že čl. XII. bod 2 zmluvy, v ktorom účastníci výslovne dohodli, že v prípadoch, kde sa na základe tejto zmluvy vyžaduje úkon objednávateľov postačuje úkon jedného z nich, taktiež pre úkon adresovaný podľa tejto zmluvy objednávateľom, postačuje adresovanie jednému z nich. Vychádzajúc z uvedeného, strany dohodli, že pre platnosť uzatvoreného dodatku postačuje jeho uzatvorenie len žalobcom v 1.rade, preto námietka žalovaného je nedôvodná a uzatvorený dodatok je platný. Vybudovanie obvodových múrov a priečok - ako už bolo uvedené - znalec ohodnotil na 11 str. ZP (č.l.143) a žalobcovia uhradili žalovanému v hotovosti 18 000 €, práve za zhotovenie obvodových a priečkových múrov.

K započítaniu pohľadávky je potrebné uviesť, že znalec v posudku ohodnotil všetky práce vykonané žalovaným (aj práce navyiac, bez ohľadu na to, či boli medzi stranami dohodnuté). Výsledná suma vykonaných prác a dodávok podľa znalca je 66 739,91 € (po výpovedi znalca znížená oproti ZP o 328,93 €) a žalobcami bola zaplatená suma 82 795,85 €, bez ohľadu na započítací prejav. Žalobcovia vo vzťahu k žalovanému započítali svoju pohľadávku 21 970,11 € (82 795,85 € - 60 825,74 €) s jeho pohľadávkou 6 110,73 € voči nim a po zápočte žiadali sumu 15 859,38 € (č.l.21,22). Žalovaný nepreukázal, žeby vykonal práce navyiac vo väčšom rozsahu ako boli znalcom určené (bagrom a žeriavom v sume 523,01 €, práce na elektroinštalácii v sume 585,24 €). Všetky ostatné námietky žalovaného týkajúce sa zatepľovacieho systému a rozšírenia domu sú nedôvodné, lebo znalec pri vypracovaní ZP na ne prihliadal. Z uvedeného možno urobiť záver, že započítací prejav žalobcov bol dôvodný, lebo pohľadávky boli spôsobilé na započítanie vo výške 6 110,73 €.

Žalovaný v odvolaní namieta výšku priznaných trov konania tvrdiac, že keď na strane žalobcov boli 2 účastníci neznamená to, že zástupkyňa žalobcov uskutočnila z tohto dôvodu 2 úkony, za ktoré by jej patrili 2 náhrady podľa § 15 písm. a) vyhl.č.655/04 Z. z. a poukázal pritom na rozhodnutie NS SR 5Sžo/205/2010.

Podľa § 137 O. s. p. trovy konania sú najmä, o. i., hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O. s. p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ods.5 cit. ust. trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov. Určiť výšku trov môže predseda senátu alebo samosudca až v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

Podľa § 9 ods. 1 vyhl.č.655/04 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení vyhl.č.279/05 Z. z. a č.649/05 Z. z. (ďalej len vyhl.) základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods.1 vyhl. ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je nad 6 638,78 eura do 33 193,92 eura 220,74 eura + 16,60 eura za každých aj začatých 1 659,70 eura prevyšujúcich sumu 6 638,78 eura.

Podľa § 13 ods.2 vyhl. (v znení účinnom do 31.5.2010) základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 20 %, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb.

Podľa § 13 ods.2 vyhl. (v znení účinnom od 1.6.2010) základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50 %, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb.

Podľa § 14 ods.1 vyhl. odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom (písm. a), písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej (písm. b) a účasť na konaní pred súdom alebo iným orgánom, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín.

Podľa § 16 ods.3 vyhl. od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol. Trovy konania žalobcov tvorí zaplatený súdny poplatok 951,50 € zo žaloby a odmena ich zástupkyne vo výške 5 709,60 €.

Určujúcim pri stanovení výšky odmeny je základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby 320,34 € (220,74 € + 99,6 €) počítanej zo základu (tarifnej hodnoty) 15 859,38 €, pri zastupovaní 2 osôb do 31.5.2010 krátený o 20 % a po 1.6.2010 krátený o 50 %.

Tzv. režijný paušál je vo výške jednej stotiny výpočtového základu za príslušný rok a počítaný za každý úkon právnej služby.

V súlade s cit. ust. patrí zástupkyňi žalobcov odmena a tzv. režijný paušál za úkony právnej služby nasledovne: pre žalobcu v 1. rade 1. prevzatie a príprava zast. (15.3.2010) 320,34 € + 7,21 €, 2. podanie žaloby (18.3.2010) 320,34 € + 7,21 €, 3. vyjadrenie k odporu (8.7.2010) 320,34 € + 7,21 €, 4. účasť na pojednávaní (4.10.2011) 320,34 € + 7,41 €, 5. účasť na pojednávaní (19.1.2012) 320,34 € + 7,63 €, 6. účasť na pojednávaní (12.4.2012) 320,34 € + 7,63 €, 7. vyjadrenie z 30.4.2012 320,34 € + 7,63 €, 8. vyjadrenie k ZP 320,34 € + 7,81 €, 9. účasť na pojednávaní (25.2.2014) 320,34 € + 8,04 €, 10. vyjadrenie z 13.3.2014 320,34 € + 8,04 € a 11. účasť na pojednávaní (20.3.2014) 320,34 € + 8,04 €, odmena spolu 3 523,74 € a tzv. režijný paušál 83,86 €, pre žalobkyňu v 2.rade 1. Prevzatie a príprava zast. (15.3.2010) 320,34 € + 7,21 €, 2. podanie žaloby (18.3.2010) 256,27 € + 7,21 €, 3. vyjadrenie k odporu (8.7.2010) 160,17 € + 7,21 €, 4. účasť na pojednávaní (4.10.2011) 160,17 € + 7,41 €, 5. účasť na pojednávaní (19.1.2012) 160,17 € + 7,63 €, 6. účasť na pojednávaní (12.4.2012) 160,17 € + 7,63 €, 7. vyjadrenie z 30.4.2012 160,17 € + 7,63 €, 8. vyjadrenie k ZP 160,17 € + 7,81 €, 9. účasť na pojednávaní (25.2.2014) 160,17 € + 8,04 €, 10. vyjadrenie z 13.3.2014 160,17 € + 8,04 € a 11. účasť na pojednávaní (20.3.2014) 160,17 € + 8,04 €, odmena spolu 2 018,14 € a tzv. režijný paušál 83,86 €, všetko spolu 5 709,60 € + 951,50 € (súdny poplatok) = 6 661,10 €.

V súlade so zásadou zákazu reformationis in peius (zákazu zmeny k horšiemu v neprospech odvolateľa), podľa ktorej nemožno zmeniť rozhodnutie v neprospech účastníka, ktorý odvolanie podal a v prospech účastníka, ktorý odvolanie nepodal a tým podstatne zhoršiť postavenie odvolateľa, výrok o trovách konania bol potvrdený.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Žalobcovia mali aj v odvolacom konaní plný úspech, preto by mali právo na náhradu jeho trov, ale odmena ani náhrada hotových výdavkov ich zástupkyne im nemohla byť priznaná, lebo ich vyjadrenia, resp. podania neobsahujú nijaké procesne významné skutočnosti (len opakovali to, čo uviedli buď už v konaní pred súdom prvého stupňa alebo počas odvolacieho konania) z toho dôvodu trovy spojené s týmito úkonmi nemožno považovať za potrebné na účelné uplatňovanie práva. Žalovaný nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.